

Anvendelighed paa hans Tilfælde vilde undlade at gøre det mest mulige for at skaffe Lejebeløbet til Veje inden Fristens Udløb og derved udsætte sig for at fortabe Lejeretten, nemlig hvis hans Tilfælde alligevel ikke vilde blive befundet at skulle henføres til Undtagelsesbestemmelsen.

Den nævnte Lovbestemmelse om Generhvervelse af Lejeretten gennem Indbetaling af Lejen, naar Lejemaalet er ophørt paa Grund af forsinket Lejebetaling, anvendes næppe i videre stor Udstrækning; men den er en Sikkerhedsventil i de Tilfælde, hvor sammenfaldende uheldige Omstændigheder foraarsager forbigaaende Betalingsforsinkelse. Det menes, at som Bestemmelsen fortolkes, imødekommer den rimelige Krav fra Lejernes Side, uden at give Anledning til saadanne Misforhold, som kunde blive Følgen af andre fremsatte Forslag i saa Henseende, f. Eks. en generelt udstrakt længere Respittid, jfr. foran.

En Bedømmelse af, hvilken Indflydelse Huslejelovens Bortfald har haft paa Leje- og Byggesituationen, er sikkert meget vanskelig. Til Orientering hidsættes nedennævnte Oplysninger, idet Betragtninger om den eventuelle Aarsagssammenhæng mellem Lovens Bortfald og de respektive faktiske Forhold ganske undlades:

Ved Huslejelovens Bortfald i 1923 faldt *Lejeniveauet* sammen med det almindelige Prisniveau, idet disse Niveauer var henholdsvis 177 og 176 Points (naar 1914-Niveaulet kaldes 100). — Nu er det almindelige Lejeniveau ca. 200 Points; det overstiger det almindelige Prisniveau med ca. 30 pCt.

I den siden da forløbne Tid har der været et stærkt Boligbyggeri, som ogsaa har været velkomment til Afhjælpning af Arbejdsløsheden.

Byggeriet har i meget stort Omfang været privat Byggeri i Spekulationsøjemed og uden Statsstøtte. Statsstøtten har allerede siden 1920 udelukkende været givet til Egethjem-Byggeri, samt i de senere Aar i forholdsvis stigende Grad til kooperativt Byggeri, hvilket sidste har været ret stærkt tiltagende i den sidste Tid. Statsstøtten har i Aarene 1917—19 været givet i Form af Statstilskud uden Rente- eller Tilbagebetalingspligt, i 1920—22 saavel i Form af saadanne Statstilskud som i Form af Laan af en særlig dertil indrettet Fond, samt fra og med Aar 1923 udelukkende i Form af Laan.

Hele denne Støttevirksomhed afvikles imidlertid nu i Løbet af 1931.

Byggeomkostningerne har siden 1923 holdt sig paa et ret højt Niveau og har i de sidste Aar været temmelig konstant paa 210 Points. Fra nogle Sider tilskrives disse høje Bygningsomkostninger det forcerede Tempo paa Bygemarkedet. Der har ikke sjældent hersket Mangel paa faglærte Byggearbejdere. Byggearbejdernes Lønninger ligger forøvrigt en Del højere (vistnok paa ca. 260 Points) end Arbejdslønningerne iøvrigt.

Lejeniveauet for nybyggede Lejligheder ligger imidlertid endnu højere end Byggeomkostningsniveauet. De nye Lejligheder med moderne Udstyr er særlig efterspurgt, og der hersker trods den livlige Byggevirksomhed en vis Lejlighedsmangel. Man har fra nogle Sider søgt en Forklaring herpaa i den stærke Tilflytning til Byerne, særlig til Stockholm, samt deri, at de mindrebemidlede Klassers økonomiske Standard i Realiteten er blevet forbedret med formentlig ca. 30 pCt. (der menes hermed Reallønnen, ikke Nominallønnen) siden 1914. Ogsaa Statistikken viser et forøget Boligkrav, idet Beboertallet pr. Lejlighed stadig synker.